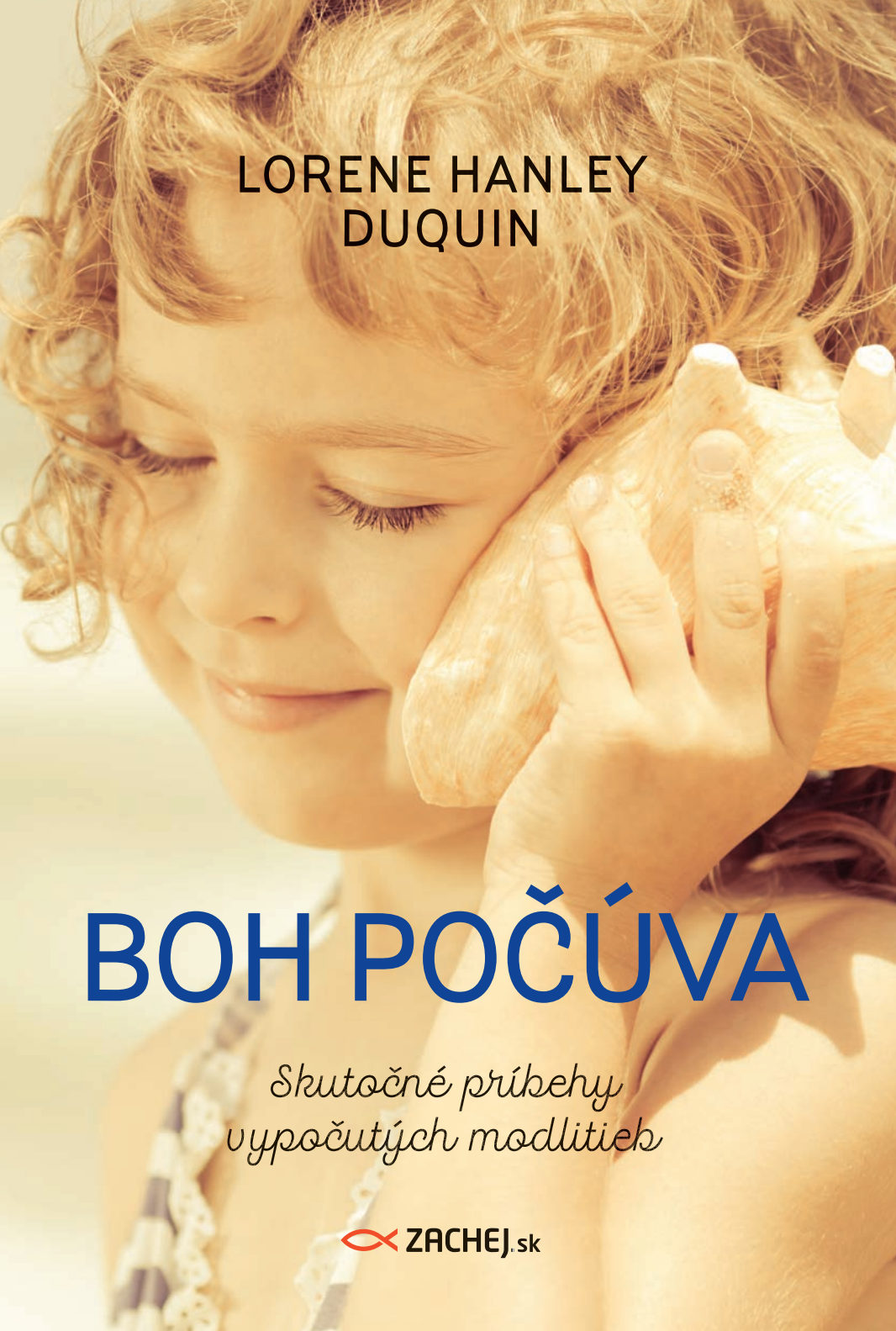

LORENE HANLEY
DUQUIN

BOH POČÚVA

*Skutočné príbehy
vypočutých modlitieb*

 ZACHEJ.sk

BOH
POČÚVA

LORENE HANLEY DUQUIN

BOH POČÚVA

*Skutočné príbehy
vypočutých
modlitiek*

© OUR SUNDAY VISITOR Inc., 2017
200 Noll Plaza, Huntington
Indiana 46750, USA

Z amerického originálu:

God Listens: Personal Stories of Answered Prayers

Vydal: © Zachej.sk, 2018

Preklad: © Pavol Petrík

Grafika: © Bookwork

Redaktorka: PhDr. Zuzana Ring

Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

Citácie sú uvedené podľa:

Biblia – Starý a Nový zákon, Katolícky preklad, SSV, 2016.

Katechizmus Katolíckej cirkvi, SSV, 2017.

ISBN: 978-80-89866-76-2

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Venujem mojim vnúčatám

*– Colinovi, Ellie, Patrickovi,
Lilii, Alaine, Johnovi a Markovi –*

*s nádejou, že sa z vás stanú
ľudia modlitby.*

OBSAH

Úvod 9

Prvá kapitola

Boh počúva... Boh odpovedá. 11

Druhá kapitola

Pane, nauč nás modliť sa 17

Tretia kapitola

Príď, Duchu Svätý 31

Štvrtá kapitola

Počujte dnes môj hlas... 45

Piata kapitola

Znamenia zhora 57

Šiesta kapitola

Potrebujem zázrak! 73

Siedma kapitola

Predmety viery 87

Ôsma kapitola

Zdravas Mária 99

<i>Deviata kapitola</i>	
Svätí žijú!	115
<i>Desiata kapitola</i>	
Ved' ma, Pane	131
<i>Jedenásta kapitola</i>	
Odpustiť a mať odpustené	149
<i>Dvanásta kapitola</i>	
Peniaze z neba	161
<i>Trinásta kapitola</i>	
Bez pochybností	173
<i>Štrnásta kapitola</i>	
Nevypočuté modlitby	185
<i>Pätnásta kapitola</i>	
Ked' niekto zomiera	195
<i>Šestnásta kapitola</i>	
Modlitby iných	207
Doslov	221

ÚVOD

Toto je kniha o vypočutej modlitbe. Dočítate sa v nej, že katolíci sa modlia mnohými spôsobmi a v rozličných situáciách, a ukáže vám, ako Boh na tieto modlitby odpovedá: niekedy celkom obyčajne a niekedy mimoriadne.

Keď sa moja redaktorka Mary Beth Baker zamyslela nad tým, prečo potrebujeme takúto knihu, povedala:

„Boh je nám tak blízko. Niekedy ho musíme vidieť konať v živote druhých ľudí, aby sme si to uvedomili. Boh počúva a viac než len počúva; neustále pôsobí v našom živote, skrze náš život, pre naše dobro a dobro všetkých, s ktorými sa stretávame. Kniha nám pripomína túto skutočnosť. Vyzýva nás, aby sme v modlitbe otvorili srdcia Bohu s dôverou, že vypočuje každé slovo a bude nám nejako odpovedať, hoci nie presne podľa našich predstáv. Jeho odpovede na naše modlitby prezrádzajú vždy jedinú túžbu: priviesť nás na miesto, kde môžeme žiť v hlbšom vzťahu s ním.“

Príbehy v tejto knihe sú vyrozprávané v prvej osobe. Ja som ich len trochu skrátila. Nechcela som robiť veľké úpravy, aby som nezasiahla do príbehu. Usporiadala som ich do kapitol, ktoré hovoria o rôznych druhoch modlitby. Pridala som aj

krátke vysvetlenia katolíckych modlitieb, tradícií a služieb a fakty o svätých.

Možno túto knihu čítate preto, lebo sa chcete dozvedieť niečo viac o modlitbe. Možno máte pocit, že si potrebujete prehĺbiť modlitbový život. Možno ste len zvedaví, ako sa druhí ľudia modlia alebo ako Boh na ich modlitby odpovedá. Nech už je dôvod akýkoľvek, modlím sa, aby vám na stránkach tejto knihy Duch Svätý vnukol nové pohľady a mohli ste lepšie pochopiť svoj vzťah s Bohom. Modlím sa, aby ste zažili Kristov pokoj. A modlím sa, aby ste rástli vo viere, nádeji a láske.

Lorene Hanley Duquin

BOH POČÚVA... BOH ODPOVEDÁ

Boh odpovedá na modlitby. Niekedy nám dá presne to, čo potrebujeme – ale nie vždy. Niekedy nás Boh prekvapí a povedie cestou, o ktorej sme nikdy neuvažovali.

Môj príbeh o tom, ako vznikla táto kniha, je prvým príkladom.

Zotavovala som sa z ťažkej operácie po nešťastnom páde, ktorý si vyžiadal rekonštrukciu panvy a mesiace rehabilitácie. A vtedy mi zatelefonoval Bert Ghezzi, jeden z redaktorov v Our Sunday Visitor, ktorý má na starosti nové akvizície. Spýtal sa ma, či by som nenapísala knihu príbehov o tom, ako Boh odpovedá na modlitby ľudí. Povedal mi, že existuje veľa kníh o vypočutej modlitbe, ale žiadna sa ne sústreďuje na katolícku modlitbu. Trval na tom, že takáto kniha je veľmi potrebná.

Nemala som v pláne napísať knihu. Musela som sa naučiť chodiť s barlami a potom s paličkou. Vedela som, že ešte potrvá, kým sa postavím na nohy. Celé to dlhé obdobie

zotavovania som zamýšľala stráviť čítaním a sledovaním filmov. Vôbec mi nenapadlo, že budem pracovať na knihe.

Prvá reakcia na Bertov návrh bola zdržanlivá. Čím viac Bert rozprával, tým viac som si bola vedomá všetkej tej práce spojenej s písaním knihy a nemala som na to chuť. Najviac ma trápilo, kde nájdem príbehy. Katolíci nezvyknú hovoriť o svojom vzťahu s Bohom. A je známe, že väčšina katolíkov sa nerada delí o svoje osobné príbehy či zápasy o vieru.

Bert však bol presvedčený, že projekt je pre mňa ako stvorený. Pobádal ma, aby som sa za to modlila. Začala som teda: „*Pane, chceš, aby som tú knihu napísala?*“ Tajne som dúfala, že odpoveď bude: „*Nie!*“

Spočiatku mi nič nenaznačovalo, čo mám robiť. Rozhodla som sa, že rozpošlem pár mailov svojim kamarátom a kolegom. Spýtala som sa ich, či majú nejaký svoj príbeh, ktorý by som mohla použiť v knihe. O niekoľko dní mi začali prichádzať odpovede, a to nielen od ľudí, ktorých som oslovila. Príbehy začali ku mne prúdiť aj od priateľov mojich priateľov či od ich príbuzných. Prostredníctvom katolíckych sietí sa moja správa dostala do celých Spojených štátov amerických aj do Kanady, a tak som zrazu mala na stole zbierku príbehov aj od úplne neznámych ľudí. Ešte viac som žasla nad rôznorodosťou príbehov. Bolo jasné, že myšlienka tejto knihy chytila mnohých ľudí za srdce. Chceli hovoriť o tom, ako sa Boh dotkol ich života a zasiahol do neho.

Jedna žena napísala: „Počula som, že pracujete na knihe o vypočutej modlitbe v živote obyčajných katolíkov. Ďakujem vám, že ste si našli čas napísať takúto knihu. Prajem vám Božie požehnanie. Som si istá, že kniha mnohých ľudí povzbudí.“

Poznámka tejto ženy bola dostačujúcou odpoveďou na moju modlitbu. Pochopila som, že Boh chce, aby som knihu napísala, a Duch Svätý inšpiroval ľudí, aby mi poslali príbehy. Niektorí poslali len jeden príbeh. Iní ich poslali niekoľko. Každý príbeh je jedinečný a veľmi osobný.

To však nie je koniec môjho príbehu! Rukopis knihy som mala takmer hotový, keď mi môj redaktor Berth Ghezzi povedal, že sa chystá na predčasný dôchodok. Zarazilo ma to. On zadal námet, a chce odísť skôr, než uplynie termín na odovzdanie rukopisu? Bert ma však uistoval, že Our Sunday Visitor plánuje prijať na jeho miesto nového redaktora, ktorý mi pomôže knihu dokončiť.

Nestrácala som nádej, hoci zmena redaktora uprostred práce na knihe nie je príjemná. Ako sa to mohlo stať? Čo urobím?

Zrazu som si spomenula, že píšem knihu o modlitbe. Jediné, čo som mohla spraviť, bolo modliť sa! Avšak moja modlitba znela skôr ako výzva než prosba. Modlila som sa takto: *„Pane, je to tvoja kniha. Odovzdávam ti všetko do rúk. Ak táto kniha má vyjsť, musíš sa postarať o to, aby s novým redaktorom išlo všetko hladko.“*

Šesť týždňov pred termínom som dostala mail od Mary Beth Baker. Predstavila sa mi ako nová redaktorka. Spýtala sa ma, či mám čas na rozhovor. „Mám veľkú radosť, že som súčasťou tohto projektu,“ napísala, „a teším sa na spoluprácu s vami! Môžete ma kedykoľvek kontaktovať, ak máte otázky alebo problémy. A samozrejme, dajte mi vedieť, ako vám môžem pomôcť s dokončením rukopisu.“

S úľavou som si vydýchla. Boh počul! Boh na moju modlitbu odpovedal!

Čo je modlitba?

Svätý Klement z Alexandrie, jeden z cirkevných Otcov, nám hovorí, že podstata modlitby je „byť neustále v Božej prítomnosti“.¹ Modlitba sa začína hlbokou vnútornou túžbou hľadať Boha. Rozvíja sa na láskyplný vzťah, v ktorom sa odovzdávame Bohu a potom odpovedáme podľa toho, ako sa nám Boh zjavuje.

Katechizmus Katolíckej cirkvi² uvádza päť rôznych foriem modlitby:

- 1. Požehnanie a adorácia.** Môžeme vysloviť modlitby požehnania, lebo Boh je zdrojom každého požehnania. Adorujeme Boha, keď pokorne uznávame, že on je náš Stvoriteľ a my sme jeho stvorenia.
- 2. Prosba.** Predkladáme Bohu svoje potreby.
- 3. Orodovanie.** Modlíme sa za potreby druhých ľudí.
- 4. Vďakyvzdávanie.** Vyjadrujeme svoju vďačnosť Bohu.
- 5. Chvála.** Uctievame Boha a klaniame sa mu.

¹ Klement z Alexandrie, Stromata, 7. kapitola.

² Katechizmus Katolíckej cirkvi, 2626-2643.

Modlitba je pre vás dobrá

Hoci je modlitba dôležitá najmä pre náš duchovný rast, lekári zisťujú, že zohráva úlohu aj v udržaní fyzického zdravia a emocionálnej stability.³ Nedávne štúdie ukázali, že modlitba pomáha znížiť krvný tlak; posilňuje imunitný systém; zmierňuje úzkosť a zvyšuje kvalitu života. Iné štúdie prišli k záveru, že ľudia, ktorí sa modlia, sú šťastnejší, majú menej depresí a lepšie sa dokážu vyrovať s ťažkosťami života.

³ Dr. Herbert Benson, odborník na kardiovaskulárne choroby na Lekárskej fakulte Harvardskej univerzity, identifikoval „relaxačnú odpoveď“ spojenú s modlitbou, ktorá zahŕňa znížený tep, nižší krvný tlak a pravidelnejšie dýchanie. Dr. Andrew Newberg, riaditeľ Centra pre spiritualitu a myseľ pri Pensylvánskej univerzite, zistil, že hladina dopamínu v mozgu sa pri modlitbe zvýšila, čo viedlo k pocitom emocionálneho blaha. Štúdia J. Schnittkera v Journal of the Scientific Study of Religion (Časopis pre vedecké skúmanie náboženstva) potvrdila, že modlitba pomáha ľuďom vyrovať sa so životom, stresom a depresiou.

PANE, NAUČ NÁS MODLIŤ SA

Svätý Lukáš nám hovorí, že Ježiš sa modlil každý deň. Jeden z jeho učeníkov prišiel k nemu s prosbou, aby ich naučil modliť sa. Ježiš odpovedal tak, že tomuto učeníkovi a aj nám všetkým odovzdal hlboké slová modlitby Otčenáš.⁴

Katolícka Cirkev považuje Otčenáš za „základnú kresťanskú modlitbu“.⁵ Svätý Tomáš Akvinský ju nazval „najdokonalejšou modlitbou“.⁶ Keby sme aj celý život uvažovali o modlitbe Otčenáš, nikdy by sme do nej celkom neprenikli. V tejto modlitbe chválime Boha, očakávame príchod Božieho kráľovstva, podriaďujeme sa Božej vôli, prosíme o fyzický i duchovný pokrm, žiadame o odpustenie, odpúšťame druhým a prosíme o ochranu pred skúškami a pokušeniami života.

⁴ Porov. Lk 11,1-4.

⁵ Katechizmus Katolíckej cirkvi, 2773.

⁶ Svätý Tomáš Akvinský, Summa Theologica, II-II, 83, 9.

Pápež František sa každú noc modlí päť Otčenášov. „Večer, skôr než idem do postele, sa modlím túto krátku modlitbu: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť!““ vysvetľuje. „A po-modlím sa päť Otčenášov, jeden za každú Ježišovu ranu, lebo Ježiš nás svojimi ranami očistil.“⁷

Väčšina z nás sa naučila Otčenáš, Zdravas Mária, modlitbu pred jedlom, ruženec a iné základné katolícke modlitby už v detstve. Tieto modlitby ostávajú po celý náš život stálym zdrojom duchovnej posily. Vieme však, že ľudia v rôznych etapách svojho života vyhľadávajú aj iné modlitbové formy.

Dôvody sú rôzne. Niektorí cítia hlbokú túžbu priblížiť sa k Bohu. Iní chcú upevniť svoj vzťah s Ježišom alebo čerpať z moci Ducha Svätého. Obdobie duchovnej neútechy a pocity vzdialenosti od Boha môžu tiež spôsobiť, že ľudia túžia po nových formách modlitby. Mnohí po nich siahnu, keď sa stane niečo zlé, keď stoja pred ťažkým rozhodnutím alebo keď si uvedomia, že nemajú v rukách svoj život alebo život ľudí vo svojom okolí.

Nové spôsoby modlitby niekedy prichádzajú nečakane. Členovia rodiny si napríklad medzi sebou povedia, aká konkrétna modlitba im pomohla. Vo farnosti sa zúčastníte na prednáške o katolíckych formách modlitby. Priateľ vás môže pozvať do modlitbovej skupiny alebo vám odporučiť knihu o modlitbe.

⁷ Pápež František, generálna audiencia, 22. júna 2016, dostupné na adrese https://w2.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2016/documents/papafrancesco_20160622_udienza-generale.html

Príbehy v tejto kapitole hovoria o rôznych formách modlitby, ktoré sa katolíci naučili. Avšak pamätajte na to, že nech si už vyberieme ktorúkoľvek z nich, Ježiš nás pobáda, aby sme v modlitbe vytrvali. *„Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria“ (Mt 7,7-8).*

NAUČILI MA MODLIŤ SA

Moja matka bola mojou prvou sprievodkyňou a učiteľkou v oblasti modlitby a duchovnosti. Keď sme boli ešte malí, mama nás učila, kto je Boh, a učila nás aj prvé modlitby. Vštepovala nám do srdca, že starostlivosť o dušu je rovnako dôležitá ako starostlivosť o telo. Vysvetľovala nám rituály našej katolíckej viery a spolu s otcom dbala o to, aby sme prijímali sviatosti a poznali katechizmus. Predovšetkým nám ukázala, čo znamená byť láskavým a súcitným kresťanom. Použila pritom talenty, ktoré jej Boh dal, aby nám vytvorila lepší svet.

Mama štyridsaťpäť rokov pôsobila ako liturgistka a organistka v našej farnosti. Otec viedol cirkevný zbor. Mama i otec nám deťom hovorievali, že *„keď spievate, dvakrát sa modlite“*. Tento výrok sa pripisuje svätému Augustínovi. Dnes som už dospelá. No pred nočným spánkom sa stále modlím modlitby, ktoré som sa naučila v detstve, a liturgia dostáva úplne nový význam, keď sa usilujem spievať zo srdca, ako mi to rodičia radili. Naozaj verím, že modlitby stúpajú k Bohu ako symbolické kadidlo a melodická pieseň.

Vicki Kaufmann

Ako sa modlia katolíci

Krása katolíckej viery spočíva v tom, že existuje toľko rôznych druhov modlitby. Môžeme sa modliť tak, že sa zúčastníme na svätej omši, čo je najvznešenejšia a najdokonalejšia forma modlitby. Môžeme sa modliť čítaním Písma alebo duchovných kníh. Môžeme sa modliť v tichosti alebo nahlas – hovoriť, spievať alebo šepkať. Môžeme si kláknúť, sedieť, kráčať, tancovať alebo ležať. Môžeme praktizovať meditáciu alebo kontempláciu. Môžeme si viesť duchovný denník. Môžeme sa modliť s ikonami, relikviami alebo krížom. Môžeme ísť na duchovné cvičenia. Môžeme putovať na posvätné miesto alebo zotrvať v Pánovej prítomnosti počas adorácie. Môžeme sa stať členmi modlitbovej skupiny. Môžeme byť prítomní na pobožnostiach, akými sú krížová cesta, korunka Božieho milosrdenstva, ruženec alebo novéna. Môžeme prosiť o orodovanie Preblahoslavenú Matku alebo svätých.

Jedna z najoblúbenejších foriem modlitby je tá vlastnými slovami. Jednoducho sa rozprávame s Bohom z hĺbky srdca – ďakujeme mu za všetko dobré v našom živote a predkladáme mu svoje bolesti, obavy, otázky alebo pochybnosti, ktoré máme. Najvyššia modlitba – a takmer vždy najťažšia – je Ježišova modlitba počas agónie v záhrade, keď sa modlil: *„Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“* (Lk 22,42)

NEMALA SOM RADOSŤ

Celých štyridsať rokov života som citovala Katechizmus a rozprávala príbehy o svätých a pôstnych dňoch, ale nikdy som nemala osobný vzťah s Ježišom Kristom. Zlom nastal, keď som išla na charizmatickú obnovu.

Vždy som sa vyhýbala všetkému, čo zaváňalo charizmatikmi, lebo som si myslela, že „tí ľudia“ sú blázni. Počas toho víkendu ma však Duch Svätý úplne odzbrojil a naplnil ma nadšením. Naučila som sa modliť inak. Naučila som sa modliť prostredníctvom piesne, slovnej modlitby a chvály. Počas služby uzdravovania ma Boh začal uzdravovať z mojich zranení, ktoré som utrpela ešte v detstve.

Stretla som sa s dvomi ženami, ktoré mi rozpovedali svoj príbeh. Tieto ženy by mohli spáchať samovraždu pre všetko, čo ich postretlo, a pre bolesť, ktorú podstúpili; ale ony žiarili! Pomyslela som si: „Majú niečo, čo ja nemám, a neviem, čo to je.“ Pozvali ma do modlitbovej skupiny. Prišla som domov a manželovi som povedala: „Možno nie sú môj štýl, ale musím zistiť, prečo sú také.“

Sedemnášť rokov som chodila do modlitbovej skupiny. Objavila som tam radosť, akú som dovtedy nezažila. Mojej viere už nestačilo dodržiavanie pravidiel. Táto modlitbová skupina a skúsenosti z nej mi úplne zmenili obraz o Bohu a doslova mi zachránili život.

Carolyn McLean